

Mina õppijana

Kreete Teng

Stom I, Rühm II

Esimese asjana seoses sõnaga õppimine meenub mulle Ruja laul, mille sõnad kõlavad nii „Inimene õpib kogu elu, sureb aga ikka lollina.“ Selles laulus on oma idee olemas. Tegelikult me õpime kodus, oma perelt ja sõpradelt, erinevates koolides ja elust enesest, kuid kunagi ei saa me kõike ära õppida ja ka kõike teada. Ma olen kindel, et tippkokk ei saa hakkama südame operatsiooniga ja leian, et see ei ole vajalik. Oluline on omal erialal olla osav ja omada piisavaid teadmisi.

Kui juba kokkadest rääkida, siis minu üheks suureks kireks on söögitegemine. See tõttu võrdleksin ma enda õppimist kokkamisega. Kuna need kaks asja on nii sarnased. Tavaliselt kuulen ma kelleltki mingist heast toidust, see on sama nagu kuulen ma koolis õppejõult, kuidas mingi asi toimib ja miks see nii toimub. Kui mul on mingid teadmised olemas mingi toidukohta, siis otsin ma endale retsepti, mida võtta endale näidiseks ette. Loen lisa internetist ja raamatutest. Sama on ka õppimisega, hakkan lugema konspekte, otsin lisa materjali, uurin neid asju, mida ma ei tea, üritan leida vastused enda küsimustele. Retseptides on ka aeg-ajalt toiduaineid, mida ma ei tea. Näiteks viimati sushit tehas ei teadnud ma, mis asi on mirin? Kuid peale raamatutest otsimist leidsin sellele küsimusele vastuse, see on sake sarnane vedelik, mida kasutatakse sushi valmistamisel. Järgmisena tuleks osta toidu tegemiseks vaja minevad komponendid. Selleks tuleb külastada turge ja erinevaid toidupoode. Õppimise juures ma võrdleksin seda endale meeldiva keskkonna loomisega. Lülitan välja kõik häirivad seadmed, mis segavad õppimist. Mulle meeldib õppida vaikuses. Raamatukogus see alati ei õnnestu, seetõttu eelistan tavaliselt õppida kodus. Enam jaolt on mul ka arvuti välja lülitatud, kuna see tavaliselt segab õppimist. Ainult siis on lahti, kui vaja kasutada erinevaid arvutiprogramme. Prindin kõik õppematerjalid välja, kuna ekraanilt ei ole nii hea lugeda kui paberilt. Valin endale koha, kus ma see hetk õppida soovin. Nendeks võib olla nii laud, voodi või vann.

Nüüd kui kõik komponendid on koos hakkan toitu valmistama. Hakin, lõikan, praen, keedan jne. See on sama, kui hakkan õppima. Keskendun kindlatele tegevustele: lugemine, märkmete tegemine, meeldejätmise, endale selgeks tegemine jne. Eelistan oma õppimise juures kasutada enda koostatud märkmelehti. Nendele panen kirja kõik olulisema, mida pean kindlasti teadma. Kasutan aeg-ajalt ka mõistekaardi põhimõtteid, nii saab hästi kirja panna erinevate asjade jagunemised. Minu konspektid on alati hästi värvilised. Õppimise käigus lisan alati värve, nii eraldab silm kiiremini vajaliku. Õppimise käigus tegelen alati ühe ainega korraga. Olen ka aru saanud, et mulle meeldib korrata materjali koos kellegagi. Arutuse käigus jäävad asjad paremini meelde ja saab ka uusi fakte teada, mida võib olla enne ei pannud tähele. Koos kokates on sama moodi. Teine inimene võib anda väga häid ideid, kuidas midagi paremini teha ja kuuleb ka erinevaid uudiseid toidumaailmast ja uute toodete kohta.

Enda motiveerimine tavaliselt ei ole raske, kuna ma olen huvitatud erialast mida õpin. Motiveerimisega tulevad mul raskused siis, kui on tegemist ainega, mis ei sümpatiseeri mind nii palju kui teised ained. Näiteks kui eelmine nädal teisipäeval enda mailboxi avasin, siis avastasin sealt, et pean järgmisel hommikul kell 8.45 tegema järgi kolloidkeemia töö. Siis oli ennast raske motiveerida ja teada, et magamise aeg jääb väga lühikeseks. Kuid võtsin ennast kätte, kuna soovisin selle ära teha ja asja ka endale selgeks saada.

Aeg, aeg, aeg.... see on alati probleemiks, kui ei oska seda planeerida. Toidutegemisel on tähtjaks tavaliselt see, kui külalised saabuvad. Selleks ajaks peaks toit valmis olema ja laud kaetud. Toite hakkan valmistama ikka enne, kui külalised tulevad. Enne uurin välja, kui kaua millegi tegemiseks aega kulub ja selle järgi vaatan, mis kell ma juba alustama peaksin. Enne on soovitatav plaan valmis teha, kuna nii jõuab kõik asjad õige ajaks valmis. Õppimisel on tähtjaks kirjalikud tööd, kontrolltööd, suuline vastamine ja eksam. Kõik need märgin ma enda päevikusse punasega. Nii märkan ma neid aegsasti ja oskan enda aega planeerida. Tavaliselt käsitlen ühte nädalat korraga. Mõtlen valmis, millega tegelen ja mida vaja õppida/kirjutada. Juhul kui mind ootavad ees suuremad asjad, siis need põimin juba varakult enda kavasse. Viimased kuu aega olen mõelnud ka sellele, et teha endale A3 paberile plaan, mille saan panna enda kirjutuslaua kätte alla. Sellele plaanile saaksin panna märkmepaberid teadetega, mis tuleb ära teha. Kui olen ülesandega valmis saanud, siis saan märkmepaberi ära võtta. Nii on kogu aeg ülevaade olemas ja alati on hea tunne kui järjest asjad saavad tehtud. Kasutaksin ka erinevat värvi märkmepabereid. Roosale paneks tähtsamad asjad ja kollasele vähem olulisemad ja vähem pakilisemad. Järgmisel nädalal üritan ka selle plaani ära teha.

Kui tähtaeg on käes, siis peab asi valmis olema. Kui ma eksamiruumi sisenen, siis enam õppida ja korrata ei saa. Selleks ajaks peab olema juba piisavalt õpitud. Kui saan eksami kätte, hakkab seda kirjutama ja see aeg ei tegele enam muude asjadega, kui keskendun sellele põhilisele. Külaliste saabudes tõstan toidud lauale ja kutsun külalised lauda, siis ei hakkama ma enam midagi valmistama, vaid suhtlen enda külalistega ja hakkame sööma.

Õhtu jooksul saan ma tagasisidet selle kohta, kuidas meeldis külalistele minu söögid. Nad tavaliselt kommenteerivad, mis neile meeldis ja mida oleks võinud teha võib-olla teistmoodi. Õppimise käigus saan tagasisidet õppejõududelt. Tagasiside on alati vajalik, kuna nii saab teada, kuidas edenen enda õpingutes ja millest ma ei ole õigesti aru saanud. Selle järgi on võimalik teha järeldusi ja muutusi.

Mida aeg edasi seda enam ununevad faktid selle õhtu kohta. Kindlasti on meeles kõige olulisem, tean milline retsept oli, aga tavaliselt ei mäleta millised olid kogused, mida kasutasin. Peale eksamit tavaliselt ununevad faktid ajajooksul. Kõige olulisem on meeles. Kui mul on vaja meelde tuletada mingit fakti, siis otsin välja enda konspektid ja materjalid. Sealt saan vaadata ja meelde tuletada. Nagu öeldakse, et pea ei ole prügikast, nii ei tea ma ka kindlasti kõike fakte peast. Kuid vajalik oskus on ka see, et tead kust mida leida. Minu kasutan kõikide ainete korral mappe, mille peale olen kleepinud aine nimetuse, sees on sisukord ja siis materjalid. Materjalid on järjestatud, et leiaksin vajaliku ülesse. Ained, mis on lõppenud, nende kaustad panen riiulisse, et saaksin neid sealt võtta ja kasutada. Kokkamise juures on nii, et kui hakkab seda sama toitu uuesti tegema, siis tean kus mul need retseptid on. Raamatud on kindlas kohas riiulis ja arvutis on materjalid salvestatud kindlasse faili. Retsepti lugedes tulevad mulle meelde ka faktid, mis olid olulised selle asja tegemise juures. Vahel lisan ka mõned laused raamatusse. Näiteks kui mulle see toit üldse ei meeldinud, kirjutan retsepti juurde, et ära rohkem tee seda.

Õppida mulle meeldib tavaliselt õhtul, kuna sellel ajal olen aktiivne ja õppimine edeneb paremini. Hommikul ei õnnestu see nii hästi. Hommikul olen unine ja asjad ei jää nii hästi meelde kui õhtul.

Õppimise juures on alati oht läbipõlemisele ja stressile. Kui üks hetk tundub, et nii palju asju on teha ja enam ei suuda. Tuleb rahuneda, mõelda läbi, kuidas kõik asjad ära teha. Leida lahendused ja jääda rahulikuks. Alati on olemas mingi lahendus. Võimalus on ka abi paluda. Kui mulle tundub, et nüüd ma küll enam ei saa midagi tehtud, siis teen endale teed või söön midagi head. Selle käigus rahunen ja mõtlen, mis lahendused mul on. Nii tuleb lahendus ja

saan enda asjad tehtud. Kui ikka ei õnnestu, on võimalik alati rääkida õppejõududega ja leida lahendused. Kokkamise juures on ka nii, et kui midagi ebaõnnestub, siis ei tasu minna närvi vaid mõelda rahulikult ja leida mingi lahendus. Kui ikka toit põhja kõrbeb, saab näiteks tellida valmistoitu. Üheks heaks võimaluseks on külalistele öelda, et otsustasin teemaks täna Hiina ja siis toiduks hiinakast tellitud toit. Ma arvan, et külalised ei ole ka sellele vastu.

Ma olen enda õppimisega rahul. Mul on kujunenud välja kindlad asjad, mis minu puhul sobivad ja mida järgin. Lõpetuseks sobib üks hea ütlus, mis kõlab nii: „head õppimist!“ ja toidumaailmas tuleks öelda „head isu!“ .